

31 Οκτωβρίου 2013

Η εορτή του Οσίου Δαβίδ στο Ναύπλιο

[/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ὁ
Ὅσι
ς

ΔΑΝ
ΙΔ

Ὁ ἔν

ἐν
βοία

ΕΙ ΤΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΣΜΙ
ΧΗΣΕΝ ΟΥΤΟΣ ΤΣ ΕΧΘΡΟΥ
ΤΑΣ ΠΑΓΔΑΣ ΔΙΘΥΓΕ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ - ΡΑΣΣΙΑΣ

Με κάθε λαμπρότητα εορτάστηκε και φέτος η μνήμη του Οσίου Δαυίδ του Γέροντος στο ομώνυμο παρεκκλήσιο του Αγίου στο γηροκομείο της πόλεως Ναυπλίου. Το εκκλησάκι αυτό φτιάχτηκε πριν λίγα χρόνια με τις προσπάθειες του ποιμαντικά υπεύθυνου ιερέως του ιδρύματος π. Μάρκου Σούλτε και του διοικητικού συμβουλίου του Ι. Προσκυνημάτων του Αγίου Αναστασίου, όπου και ανήκει εκκλησιαστικά. Να σημειωθεί πως πρώτα οι ηλικιωμένοι γέροντες έπρεπε να βγουν έξω από το χώρο του γηροκομείου για να μπορέσουν να εκκλησιαστούν, πράγμα που πολλές φορές ήταν δύσκολο γι αυτούς. Φέτος στον πανηγυρικό εσπερινό ήρθαν αρκετοί πιστοί για να τιμήσουν τον Άγιο, αλλά και για να πουν ένα καλό λόγο συμπόνιας και συμπαράστασης στους γέροντες του γηροκομείου. Εξαιτίας της οικονομικής κρίσης το ίδρυμα αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα, κυρίως οικονομικά, και το έργο της περίθαλψης των υπέργηρων επιτελείται υπό την απειλή του «λουκέτου». Μέχρι τώρα έχει διασωθεί με τη βοήθεια του Οσίου, και οι ελπίδες εργαζομένων και εγκαταβιούντων στρέφονται για άλλη μια φορά προς αυτόν.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΪΔ ΓΕΡΟΝΤΟΣ

Η ίδρυση και ανέγερση της Μονής, περί το έτος 1540, οφείλεται στον Όσιο Δαυίδ. Νέος ακόμη στην ηλικία, επέτυχε την ανοικοδόμησή της σε υψόμετρο 500 περίπου μέτρων, κάτω από την σκέπη του Τελεθρίου όρους, ανάμεσα σε πυκνό δάσος πεύκων και ελάτων.

Ο Όσιος καταγόταν από τη Γαρδινίτζα. Νέος ακόμη έγινε μοναχός. Διετέλεσε ηγούμενος της Μονής Βαρνακόβης, ασκήτεψε στο Στείριον όρος και δοκιμάσθηκε από τον οθωμανό άρχοντα της Λιβαδειάς. «Θείω οδηγηθείς Πνεύματι», πέρασε στην Εύβοια, όπου έκτισε Ναό της Μεταμορφώσεως του Κυρίου, σε σημείο όπου προϋπήρχε παλαιότερος Ναός, κοντά στο χωριό Ροβιές και «τελείαν συνεστήσατο Μονήν», στην οποία συνέρρευσαν σύντομα πολλοί μοναχοί. Η φήμη της αγιότητός του ξαπλώθηκε γρήγορα, έκανε πολλά θαύματα και πριν την οσιακή κοίμηση του (1 Νοεμβρίου) πολλούς οδήγησε προς σωτηρία «μέγας φανείς εν λόγω και εργω».

Η Μονή, στα χρόνια του Βυζαντίου είχε τιμηθεί με Αυτοκρατορικούς τίτλους, οι οποίοι δυστυχώς καταστράφηκαν κατά την πυρπόλησή της. Ακόμη, Πατριαρχικό σιγίλιο του 1638, επί Πατριάρχου Κυρίλλου, αναγνώριζε την Σταυροπηγιακή και Πατριαρχική αξία της Μονής. Κατά τη διάρκεια της έπαναστάσεως του 1821, οι Μοναχοί βοήθησαν στον Αγώνα, με αποτέλεσμα νά προκαλέσουν την οργή των Τούρκων, οι οποίοι κατέστρεψαν ολοσχερώς το Μοναστήρι, το οποίο ανακαινίσθηκε το 1877.

Σε απόσταση χιλιομέτρου βορείως της Μονής βρίσκεται το «Αγιονέρι». Κατά την παράδοση, ο Όσιος Δαυΐδ χτύπησε με το ραβδί του το βράχο και ανέβλησε καλό, άφθονο και ιαματικό νερό. Ακόμη, σε απόσταση 20 λεπτών με τα πόδια στα νότια της Μονής, υπάρχει το «Ασκητήριο» του Οσίου Δαυΐδ, ένα μικρό σπήλαιο σε βράχο, με το παρεκκλήσιο του Αγ. Χαραλάμπους.

Ημέρες δόξης και ανάπτυξης γνώρισε η Μονή στά χρόνια της Ηγουμενίας του μακαριστού Αρχιμ. Ιακώβου Τσαλίκη (1975-1991), ο οποίος άφησε φήμη και μνήμη οσίου ανδρός.

Πολλοί χριστιανοί από όλη την Ελλάδα, επισκέπτονται τή Μονή γιά να προσκυνήσουν τά Άγια λείψανα πολλών Αγίων και φυσικά του ιδρυτού της Οσίου Δαυΐδ του Γέροντος.

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

Πηγή: Ευάγγελος Μπουγιώτης